

STANOVISKO VLÁDY

k návrhu poslanců Lucie Šafránkové, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů (sněmovní tisk č. 835)

Vláda na své schůzi dne 25. května 2020 projednala a posoudila návrh zákona, kterým se mění zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, a zaujala k tomuto návrhu **nesouhlasné stanovisko**, a to zejména z těchto důvodů:

1. Podle názoru vlády lze obecně chápat snahu předkladatelů o určité srovnání rostoucího rozdílu mezi výší příspěvku na péči u I. a II. stupně závislosti oproti příspěvkům u nejtěžších postižení. Vláda nicméně zároveň uvádí, že v současné době je v legislativním procesu rozsáhlá novela zákona o sociálních službách předložená Ministerstvem práce a sociálních věcí, jejímž cílem je optimalizace, stabilizace, zpřehlednění a zjednodušení systému poskytování sociálních služeb a sociální práce, snížení administrativní zátěže a prohloubení spolupráce veřejné správy, přičemž tento návrh novely zákona zároveň zavádí valorizační mechanismus, který vládě umožní s přihlédnutím k vývoji mzdové úrovně a životních nákladů zvýšit nařízením částky příspěvku na péči. Navrženému systémovému řešení dává vláda přednost před jednorázovým opatřením obsaženým v předloženém návrhu zákona.
2. Vláda současně upozorňuje, že navržená právní úprava by měla podle jejich odhadů dopad na státní rozpočet v roční výši minimálně 4,7 mld. Kč (bez administrativních výdajů).
3. Zásadně nelze podle názoru vlády akceptovat v důvodové zprávě obsažené tvrzení naznačující, že III. a IV. stupně závislosti jsou osobám přiznávány jen velmi omezeně, např. z finančních důvodů. Jedná se o čistou spekulaci bez jakékoli konkrétní vazby na systém posuzování zdravotního stavu a vláda v této souvislosti uvádí, že počty osob v jednotlivých stupních závislosti přirozeně odpovídají trendům populace (osob s velmi závažným postižením je vždy méně než osob se závažným postižením). Nejen vzhledem k dostupnosti pobytových sociálních služeb pak lze pochybovat i o tvrzení předkladatele, že v důsledku výše příspěvku na péči u osob v I. a II. stupni závislosti dochází k jejich umísťování z rodinného prostředí do pobytových služeb.